

Gesmolten geluk

Met het puntje van haar tong uit haar mond, zette Silvy de laatste paashaas van melkchocolade zorgvuldig op z'n plaats tussen twee witte chocoladekippen. Goedkeurend keek ze naar de feestelijke etalage van haar tearoom *Cups & Cakes*. Ze schoof de snoeproze gordijntjes aan de kant zodat voorbijgangers de chocoladefiguren goed konden zien. Een heerlijk lentezonnetje scheen naar binnen en gaf de etalage een warme gloed.

Normaal gesproken verkocht Silvy enkel cupcakes, maar een paar weken geleden had ze besloten om voor het paasfeest iets speciaals te doen en chocoladefiguren aan te bieden aan haar klanten.

Ze streek een blonde haarlok weg die was losgekomen uit haar knot en plofte neer op een van de krukjes aan de toeg. Gelukkig had ze tijdens haar bakopleiding een aantal lessen gekregen over chocoladebewerking, anders had ze nooit zulke prachtige chocoladefiguren kunnen maken.

De voorbije dagen had ze gespandeerd tussen de mengkommen, met de geur van gesmolten chocolade in haar neus. Wanneer ze 's avonds huiswaarts keerde, roken al haar kleren naar het kleverige goedje. Bij het temperen van de chocolade had ze haar vingers bijna verbrand, maar het resultaat van haar harde werk mocht er zijn.

De hele etalage en een deel van de tearoom stond boordevol chocoladefiguren in alle vormen en groottes. Op elk tafeltje stond een vaasje met een knalgele narcis en in het midden van de ruimte had ze een bundeltje versierde paastakken aan het plafond gehangen. Ze hoopte dat haar klanten daardoor in een gezellige feest sfeer zouden komen en een heleboel chocolade zouden kopen.

Silvy's keek naar de vitrine vol cupcakes met daarachter de pastelblauwe muur waarop in sierlijke letters geschreven stond: '*Happiness is a piece of cake*'. De overige drie muren van *Cups & Cakes* waren geverfd in dezelfde schattige roze en blauwe pasteltinten als de kleine, ronde tafeltjes met bijpassende stoelen die Silvy met veel liefde en zorg had uitge-

zocht. De tearoom was precies zo gezellig geworden als ze in gedachten had toen ze een jaar geleden plannen begon te maken.

Silvy keek naar de koekoeksklok aan de muur en zag dat het al behoorlijk laat was geworden. Ze had de hele dag doorgewerkt om alle chocoladefiguren op tijd af te krijgen, met enkel 's middags een korte pauze om eventjes op adem te komen. De tearoom was de voorbije dagen enkel op afspraak open geweest zodat ze het grootste deel van haar tijd in het atelier had kunnen doorbrengen. Het was een vermoeiende week geweest, maar ze was helemaal klaar voor Pasen. Tevreden sloot Silvy haar tearoom af en ging naar huis om uit te rusten.

De volgende ochtend werd Silvy wakker door haar telefoon die rinkelde. Slaapdrongen nam ze op en hoorde de stem van haar beste vriendin Vi.

'Hé meid, hoe gaat het met je? Heb je geen nachtmerries gekregen van al die chocolade?' gniffelde Vi.

Silvy duwde de lakens van zich af en ging overeind zitten in bed. 'Vi, waarom bel je me op dit vroege uur?' zei ze nogal gepikeerd terwijl ze in haar nachtkastje naar schoon ondergoed zocht. 'Je weet toch dat ik gisteren tot laat heb doorgewerkt om alles in orde te krijgen?'

'Meid, het is al na tien!' antwoordde Vi. 'Ik heb eerst naar de tearoom gebeld, maar je nam niet op.'

Silvy hapte naar adem, keek paniekerig op de wandklok en zag dat Vi gelijk had. '*Oh my cake*, ik moet er snel vandoor, Vi. Kom straks maar even langs *Cups & Cakes*, dan kan je met eigen ogen zien hoe mooi het is geworden.' Ze hing de telefoon op en haastte zich naar de badkamer om zich te wassen.

Een kwartiertje later moest Silvy het gejammer van haar kat Biscuit aanhoren. Ze gaf Biscuit haar ontbijt en nam zelf een kop sterke koffie en een kommetje zelfgemaakte granola. Gelukkig ging de tearoom vandaag pas om twee uur in de namiddag open, anders zouden er misschien klanten voor de deur staan wachten.

Het was ongewoon warm voor de tijd van het jaar en een stralende lentezon verwarmde haar gezicht terwijl ze zich naar haar tearoom haastte. Toen ze bij *Cups & Cakes* arriveerde, zag ze meteen dat er iets goed mis was.

De pastelroze etalage was bedekt met een heleboel vieze, bruine vlekken. Wat was er gebeurd? Het leken wel moddervlekken, maar Silvy wist beter.

'*Oh my cake,*' mompelde ze verstikt terwijl ze naar binnen liep. De geur van gesmolten chocolade overweldigde haar en maakte haar miselijk. Ze gooide haar sleutels op de toonbank en liep naar het slagveld in de etalage.

Alle chocoladefiguren waren gesmolten. Op het pastelroze hout zaten niet alleen bruine vlekken, maar ook witte en donkere, bijna zwarte... Hier en daar stonden er nog halve paasfiguren overeind, die gedeeltelijk gesmolten waren en in een plasje chocolade lagen.

'*Holy cream.*' Op automatische piloot liep ze door haar tearoom naar het bakatelier en controleerde de thermostaat. Die stond zoals gewoonlijk ingesteld op achttien graden, de perfecte nachttemperatuur voor haar producten. Konden haar chocoladefiguren gesmolten zijn door die achttien graden? Normaal gezien was dat fris genoeg om geen problemen te veroorzaken, maar wat kon er anders gebeurd zijn?

'*Holy cream!*' herhaalde Silvy terwijl haar telefoon begon te rinkelen. 'Hallo, met Silvy van *Cups & Cakes,*' zei ze bibberig.

'Hé zusje, ik ben het.' Aan de andere kant van de lijn hing Evelyne, Silvy's oudste zus. 'Ik wilde even checken of je onze lunchafspraak niet vergeten bent. Anders zal ons kleine zusje ons vast vervloeken. Hoe gaat het met je chocolade paaskonijnen?'

Evelynes vrolijke toon was de druppel die de emmer deed overlopen. Silvy barstte in tranen uit. 'Ze zijn gesmolten,' snikte ze in de telefoon. 'Ik weet niet hoe het kon gebeuren, maar er liggen alleen nog bruine plasjes in mijn etalage...' Overmand door verdriet kon Silvy niets meer zeggen.

Ze begon te hyperventileren en de geur van gesmolten chocolade maakte haar nog misselijker dan ze al was.

Evelyne probeerde haar via de telefoon te sussen. 'Hé zusje, rustig maar. Alles komt goed. Zal ik je komen helpen om de boel schoon te maken?' vroeg ze bezorgd.

De kalmerende toon van Evelyne hielp Silvy om rustiger te worden. Ze haalde een paar keer diep adem en voelde haar hartslag naar beneden gaan. 'Ja, dat is goed,' zei ze uiteindelijk. 'Ik zie je zo.'

Er klonk een luid gebonk en Silvy legde de telefoon neer. Het was Vi die op de deur stond te kloppen.

'Meid, wat is er hier gaande?' riep Vi uit. Ze gebaarde naar de etalage en Silvy kreeg opnieuw een brok in haar keel.

'Ze zijn gesmolten,' zei ze met een klein stemmetje. 'Ik weet niet hoe het kan...' Terwijl ze naar de chocoladeplasjes en de stralende lenteson keek, drong het tot haar door dat haar chocoladefiguren gesmolten waren door de zon die ongenadig door de ramen naar binnen scheen.

'*Oh my cake,*' zei ze met onvaste stem. 'Waarom heb ik de gordijntjes niet gewoon dicht gelaten?' Met een ruk deed ze de snoeproze gordijntjes dicht, wat natuurlijk geen enkele zin meer had.

'Laten we alvast beginnen met deze smeerboel op te ruimen,' stelde Vi voor. 'Dan kunnen we daarna misschien proberen om nieuwe figuren te maken. We hebben nog een paar uur tijd voordat de eerste klanten komen, is het niet?'

Vi beende naar de achterkamer om een emmer en een dweil te halen. Silvy bleef alleen achter in de misselijkmakende zoete geur van *Cups & Cakes* en schrok toen er opnieuw op de deur gebonst werd.

Het waren Silvy's twee zussen. Yanthe stond vooraan met haar vuist geheven om nogmaals op de deur te bonken en achter haar stond Evelyne.

'We komen je helpen, zusje. Evelyne vertelde me dat al je chocoladefiguren zijn gesmolten,' legde Yanthe uit. 'Of was je van plan om choco-

lade koeienvlaaien te verkopen?' grapte ze terwijl ze naar de ronde schijven wees.

Een flauw glimlachje verscheen op Silvy's gezicht. '*Oh sprinkles*, laten we snel aan het werk gaan!' zei ze toen. Ze gaf de anderen elk een schort en een muts zodat ze haar konden helpen. Zij aan zij gingen ze aan het werk om de tearoom opnieuw te transformeren tot een prachtig spektakel.

'Maar goed dat je geluk niet gesmolten is,' grapte Yanthe terwijl ze grote brokken melkchocolade in een pan liet smelten. 'En dat je zo'n goede vriendin en zussen hebt om je te helpen alles in orde te krijgen!'

Silvy beseftte dat Yanthe gelijk had en dat ze zichzelf gelukkig mocht prijzen met alle liefde die ze kreeg. Met z'n viertjes maakten ze nieuwe chocoladefiguren om de etalage opnieuw te vullen. Twee uurtjes later haalde Silvy de eerste paaskonijnen uit hun vorm.

'Als je ze maar niet weer in de etalage zet met de gordijnen open,' waarschuwde Yanthe en ze moesten alle vier lachen. Silvy voelde een golf van vriendschap door haar lichaam gaan en zo veranderden de gesmolten chocoladefiguren in kleine drupjes gesmolten geluk.

